

Sygn. akt I ACa 413/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jolanta Terlecka
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Bożena Oworuszko
Protokolant	sekr. sądowy Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa C. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zadośćuczynienie i rentę

na skutek apelacji powoda i pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 25 marca 2013 r., sygn. akt I C 1203/10

I. z apelacji obu stron zmienia zaskarżony wyrok w pkt I, III i IV w ten sposób, że:

1) zasądzoną w pkt I kwotę 75.000 zł obniża do kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł z ustawowymi odsetkami od dnia

7 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty;

2) zasądzone w punkcie III koszty procesu w kwocie 2.886,80 zł podwyższa do kwoty 4.907 (cztery tysiące dziewięćset siedem) zł;

3) podlegające pobraniu w pkt IV koszty sądowe w kwocie 5.405 zł obniża do kwoty 2.883 (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt trzy) zł;

II. oddała obie apelacje w pozostałej części;

III. zasądza od powoda C. K. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3.200 (trzy tysiące dwieście) zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 413/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 marca 2013r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda C. K. kwotę 75.000zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia wydania wyroku, w pozostałej części oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu 4 sierpnia 2008r. miał miejsce wypadek komunikacyjny. Szwagier powoda P. A. kierując samochodem osobowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości (5,1 promila alkoholu) utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na lewy pas jezdni i uderzył w jadący z naprzeciwka samochód. Powód był pasażerem pojazdu, którym kierował P. A. i również był w stanie nietrzeźwości (3 promile alkoholu). Na skutek wypadku powód doznał złamania stropu panewki lewego stawu biodrowego bez przemieszczenia, otwartego wielotkankowego uszkodzenia ręki lewej z ubytkiem kostnym głowy V kości śródreżca, złamania wyrostka poprzecznego kręgu L 3 po stronie prawej, stłuczenia obu płuc z krwiakami obu jam opłucnowych, pourazowego tętniaka aorty piersiowej, urazu czaszkowo-mózgowego. W szpitalu przebywał około dwóch miesięcy i w czasie tym odczuwał cierpienia o dużym nasileniu i był zdany na opiekę innych osób. Przez sześć miesięcy po wypadku występowały u powoda cierpienia o średnim nasileniu. Przez okres około roku powód poruszał się przy pomocy kuli łokciowej lub laski. Obecnie leczenie powoda jest już zakończone.

Od sierpnia 2004 roku powód wraz z żoną i dziećmi mieszkał w Wielkiej Brytanii, gdzie pracował jako kierowca. Po wyjściu ze szpitala nie wrócił do Wielkiej Brytanii lecz zamieszkał u swojej matki, która się nim opiekowała. Do żony i dzieci powód wrócił w 2008 roku. Obecnie nie jest w pełni sprawny ruchowo, nie może uprawiać sportów z uwagi na bóle nogi. Od kwietnia 2011r. powód ponownie pracuje jako kierowca.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił należne powodowi zadośćuczynienie na kwotę 60.000zł i wypłacił 18.000zł przyjmując 70% przyczynienia się powoda do powstania szkody.

Pozwem w niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 150.000zł zadośćuczynienia oraz renty i odszkodowania.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo jest częściowo zasadne. Jako zadośćuczynienie odpowiednie do doznanej przez powoda krzywdy Sąd ten przyjął kwotę 150.000zł. Z uwagi na to, iż powód wraz ze sprawcą wypadku spożywał alkohol i zgodził się na jazdę z nietrzeźwym kierowcą uznał, iż powód w 50% przyczynił się do powstania szkody. Jednocześnie nie uwzględnił kwoty 18.000zł wypłaconej powodowi w postępowaniu likwidacyjnym z uwagi na rozmiar krzywdy i zasądził 75.000zł (50% z 150.000zł).

Powództwo w zakresie renty i odszkodowania Sąd Okręgowy oddalił jako nieudowodnione.

Od tego wyroku obie strony złożyły apelacje.

Powód zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo ponad kwotę 75.000zł oraz odsetek zarzucając obrazę:

- art. 233§ 1 kpc przez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów polegające na uznaniu, iż powód miał świadomość, iż rozpoczyna jazdę z kierowcą będącym się pod wpływem alkoholu, w sytuacji gdy zeznania świadka A. A. potwierdzają, iż powód nie miał takiej świadomości;

- art. 444 kc w zw. z art. 445§ 1 kc przez błędne uznanie, iż kwota 150.000zł stanowi zadośćuczynienie adekwatne do krzywdy doznanej przez powoda oraz uznanie, że z uwagi na obrażenia doznane przez powoda rozmiar krzywdy nie jest znaczny, a pominięciu takich elementów jak wiek powoda, wpływ wypadku na jego dalsze życie, czas trwania leczenia i rehabilitacji;

- art. 444 § 2 kc przez błędną jego wykładnię polegającą na uznaniu, iż w przypadku powoda nie zmniejszyły się widoki powodzenia na przyszłość oraz, iż powód w 50% przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, w sytuacji gdy powód nie miał świadomości, iż wsiada do samochodu z kierowcą będącym pod wpływem alkoholu;

- art. 481§ 1 kc poprzez zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wyrokowania zamiast od dnia wytoczenia powództwa w sytuacji gdy następstwa wypadku i wysokość roszczenia były znane stronom już w dniu wytoczenia powództwa.

Wskazując na powyższe powód wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwany zaskarżył wyrok w części uwzględniającej powództwo i orzekającej o kosztach procesu zarzucając naruszenie:

- art. 445§ 1 kc polegającą na uznaniu, że łączna kwota zadośćuczynienia w wysokości 93.000zł przyznanego powodowi za krzywdę doznana na skutek wypadku jest kwotą odpowiednią w znaczeniu tej normy;

- art. 362 kc przez uznanie, iż stopień winy i inne okoliczności wypadku uzasadniają zmniejszenie zadośćuczynienia jedynie o 50%.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Obie apelacje są niezasadne o ile kwestionują wysokość przyjętego przez Sąd Okręgowy zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę (art. 445 § 1 kc).

Kwota 150.000zł nie może być uznana, ani za rażąco zaniżoną, ani rażąco zawyżoną w związku z czym Sąd Apelacyjny nie ma podstaw do jej korekty.

Sąd Okręgowy, wbrew zarzutom powoda, wziął pod uwagę wszystkie okoliczności również jego wiek, czas leczenia i rehabilitacji, wpływ wypadku na jego dalsze życie. Jakkolwiek rozmiar cierpienia powoda był znaczny to należy zauważyć, iż proces leczenia zakończył się dla niego pozytywnie. Powód funkcjonuje w codziennym życiu normalnie, pracuje jako kierowca, a więc w zawodzie jaki wykonywał przed wypadkiem. Z drugiej strony nie można, jak to czyni pozwany, umniejszać doznanej przez powoda krzywdy, gdyż skutki wypadku były bardzo poważne, leczenie i rehabilitacja długotrwałe, cierpienia znaczne. Przytoczone w apelacji pozwanego wyroki Sądu Najwyższego są dla ustalenia wysokości zadośćuczynienia w niniejszej sprawie nieprzydatne, albowiem sąd orzekając w przedmiocie zadośćuczynienia bierze pod uwagę konkretne okoliczności sprawy, które mogą być podobne do występujących w innych sprawach, ale nigdy nie są takie same. W istocie obie strony prezentują w apelacjach swoje subiektywne stanowiska, które nie dają podstawy do przyjęcia, iż został naruszony art. 445 § 1 kc.

Apelacja pozwanego jest natomiast zasadna w części w jakiej kwestionuje przyjęty przez Sąd Okręgowy stopień przyczynienia się powoda do wypadku (art. 362 kc). Stopień ten był znaczny i wbrew stanowisku powoda okoliczność, iż w chwili podejmowania decyzji o jeździe samochodem ze względu na swój stan nietrzeźwości nie miał świadomości, iż kierowca znajduje się pod wpływem alkoholu nie stanowi dla niego żadnego usprawiedliwienia. Wprost przeciwnie zachowanie powoda należy ocenić jako rażąco naganne. Z zeznań świadka A. A. wynika, iż powód po godzinie 18,00 nad jeziorem wypił piwo, potem razem ze szwagrem pili w domu wódkę, a następnie pojechali taksówką do baru. Po powrocie do domu posiedzieli trochę, a jak świadek obudziła się około godziny 2.30 to nie było ich już w domu.

Powód powinien przewidywać skutki swoich działań i nie wsiadać do samochodu z kompletnie pijanym kierowcą, który miał 5,1 promila alkoholu, a wręcz odwieść szwagra od jazdy samochodem. Decydując się na jazdę w tych okolicznościach narażał na niebezpieczeństwo nie tylko siebie ale i innych uczestników ruchu. W wypadku, któremu uległ powód śmierć na miejscu poniósł nie tylko jego sprawca, ale również dwie osoby z samochodu w który uderzył, a dwie inne doznały poważnych obrażeń.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny podziela stanowisko pozwanego, iż stopień przyczynienia powoda wynosi 70%.

Przy uwzględnieniu przyczynienia należne powodowi zadośćuczynienie wynosi 45.000zł.

Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, i z uwagi na rozmiar poniesionej przez niego szkody nie odliczył od powyższej kwoty 18.000zł wypłaconych powodowi w postępowaniu likwidacyjnym.

Apelacja powoda jest zasadna jedynie w zakresie odsetek.

Spór co do wysokości zadośćuczynienia i stopnia przyczynienia się powoda do powstania szkody, co podnosi Sąd Okręgowy, powstał między stronami jeszcze w toku postępowania likwidacyjnego, a zatem nie uzasadniało to zasądzenia odsetek od daty wyrokowania. W dacie wytoczenia powództwa okoliczności wypadku i rozmiar poniesionej przez powoda szkody były już znane. W czasie postępowania przed Sądem Okręgowym nie zaistniały również żadne nowe okoliczności.

W związku z powyższym należy uznać, iż odsetki od zadośćuczynienia należą się powodowi od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu tj. od dnia 7 stycznia 2011r.

Odnosnie renty i odszkodowania należy stwierdzić, iż apelacja powoda poza ogólnikowym zarzutem, że Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż nie zmniejszyły się widoki powoda na przyszłość w ogóle nie odnosi się do tej części zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż powód nie udowodnił swoich roszczeń w części dotyczącej renty i odszkodowania zgodnie z argumentacją zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Koszty procesu za pierwszą instancję zostały rozdzielone stosunkowo (art. 100 kpc).

Z tych względów i na podstawie art. 386 § 1 kpc, art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.